

แผนพัฒนาสถานศึกษา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 - 2569

วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำนำ

แผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565-2569 ได้จัดทำขึ้นโดยปรับปรุง เพิ่มเติมจากแผนพัฒนาสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2560-2564 เพื่อให้ห้วงระยะเวลาตรงกับแผนพัฒนาอื่นๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนโยบายต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565-2569 ได้เสนอแนวคิดในการการจัดทำข้อมูลพื้นฐานสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง วิทยาลัยฯ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565-2569 จะเป็นแม่บทที่ใช้ในการขับเคลื่อนพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ให้ไปสู่คุณภาพตามที่กำหนดไว้ในเป้าหมาย

คณะผู้จัดทำ

บทสรุปผู้บริหาร

แผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565-2569 จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิด ของ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2579) นโยบายและจุดเน้นกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2565 นโยบายและจุดเน้นการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2565 และนโยบายด้านการศึกษารัฐบาลปัจจุบัน โดยศึกษาสภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา จุดแข็ง(Strengths) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส(Opportunities) อุปสรรค(Threat) และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2563 นำเอาข้อคิดต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บุคลากรวิทยาลัย มาให้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 รวมทั้งนำเอา แผนพัฒนาสถานศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560-2564 มาปรับปรุง เพื่อให้วิทยาลัยใช้เป็นแนวทางการ พัฒนาผู้เรียนสำหรับเตรียมความพร้อมเข้ารับการศึกษาเปลี่ยนแปลงสู่ศตวรรษที่ 21 และเพื่อเป็นผู้นำในการผลิต และพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ระดับประเทศและ ภูมิภาค ยึดหลักสำคัญ การมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี พัฒนาการ มีส่วนร่วมสร้างความสมดุลในทุกมิติ เพื่อบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง รวมทั้ง เตรียมความพร้อมในการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ยุค Thailand 4.0

วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง จัดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ 4 ยุทธศาสตร์คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่ม
ขีดความสามารถในการแข่งขัน และประกอบอาชีพในโลกยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ประสพการณ์
สมรรถนะ และความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาแนวใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ
เพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม

สารบัญ

	หน้า
บทนำและบริบทที่เกี่ยวข้อง	
ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)	1
กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	6
แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579)	16
นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ	22
นโยบายและจุดเน้น การปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	26
นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ	31
บทที่ 2 บริบทและสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	
ประวัติและความเป็นมา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	33
ข้อมูลอาคารสถานที่	35
คณะผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	36
อัตรากำลังในปีงบประมาณ 2564	36
ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา	38
การจัดการเรียนการสอน	42
การดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	44
สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง โดยเทคนิค SWOT ANALYSIS	44
บทที่ 3 แผนพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)	
ชื่อหน่วยงาน	46
ปรัชญา	46
อัตลักษณ์	46
เอกลักษณ์	46
วิสัยทัศน์	47
พันธกิจ	47
ยุทธศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	47
ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ โครงการ	47

บทที่ 1

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตราไว้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2550 เป็นปีที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 1 บททั่วไป ได้ระบุหน้าที่รัฐบาล ดังนี้

มาตรา 16 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา 13

วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 ให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการและภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยพิจารณาจาก

- 1.1. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)
- 1.2 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)
- 1.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)
- 1.4 นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ
- 1.5 นโยบายและจุดเน้น การปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
- 1.6 นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลปัจจุบัน

1.1. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) 6 ด้าน มีดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- 3.การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- 4.การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ
- 5.การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1. การเกษตรสร้างมูลค่า
2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
4. โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก
5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษา มีดังนี้

การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต

1. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน
ในสถานศึกษา

โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไป ในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

2. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

โดยส่งเสริมให้สื่อและสื่อสารมวลชนปฏิบัติตามจรรยาบรรณสื่ออย่างเคร่งครัด การจัดเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ ในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด รวมทั้งการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ นำเสนอตัวอย่างของการมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

3. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

โดยสร้างความตระหนักให้ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนเอง การตรงต่อเวลา การยอมรับ ความหลากหลาย เห็นคุณค่าและความสำคัญในการประกอบสัมมาอาชีพหรือมีงานทำ เน้นการพึ่งพาตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่ดี และส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการทำงานเพื่อส่วนรวม สนับสนุน ส่งเสริม เป้าหมายของประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ

4. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกัน ต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความ ยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการ พัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการ เรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจน การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของ ประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

5. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบ การเรียนรู้ ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของ ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษา เพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

6. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่ มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทาง แก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหา ความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวน ไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียน ให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิด สร้างสรรค์ ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ และทักษะชีวิต

7. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้าง แรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรม

เรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัย พัฒนาระบบการเรียนรู้ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรรผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครุรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

8. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ และประเภท

จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างควมรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็น สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้าง และจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

9. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูง และยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาไกลต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ ระบบธนาคารหน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก- เขียนได้-คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติ และแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีครอบคลุมทั้งด้านกายใจสติปัญญาและสังคม
6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
4. พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความเป็นเมือง ที่เติบโตอย่าง

ต่อเนื่อง

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำพลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนา ในทุกระดับทุก ประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่

3. ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
4. ภาครัฐมีความทันสมัย
5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
6. ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
7. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น
8. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”

(Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

แนวคิดของกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ภายใต้กระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อาทิ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างพลิกผัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย และภาวะโลกร้อนจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับปัจจัยเร่งจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ก่อให้เกิดความผันผวนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยนั้น พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถนำมาซึ่งโอกาสและความเสี่ยงที่จะช่วยผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไปให้เกิดผลสำเร็จหรือเป็นอุปสรรค หน่วงรั้งการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับบริบทหรือศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยโอกาสที่สำคัญสำหรับประเทศไทยซึ่งมีที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก พบว่ามีที่มาจากความก้าวหน้าและความแพร่หลายของเทคโนโลยีเป็นหลัก ซึ่งการสรรค์สร้างประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยได้นั้น ต้องอาศัยการพัฒนาคนและระบบบริหารจัดการด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศให้มีความพร้อมเพื่อรองรับโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงให้กระจายลงสู่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เท่าทัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเชิงลบและเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อประเทศไทยในการที่จะต้องเร่งแสวงหาแนวทางในการแก้ไขรับมือ นั้น พบว่ามาจากแนวโน้มด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ ซึ่งจะบั่นทอนขีด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงยังอาจเป็นเงื่อนไขท้าทายต่อมิติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความเสมอภาคในสังคม ซึ่งบริบทสถานการณ์ของประเทศไทยที่ยังมีข้อจำกัดภายในหลายประการนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนแล้ว อาจส่งผลให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความผันผวนสูง ตลอดจนอาจพลาดโอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน นำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว และอาจต้องจมกับปัญหาเรื้อรังที่ฉุดรั้งความก้าวหน้าของประเทศในทุกมิติอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้เงื่อนไขความท้าทายทั้งหลายดังกล่าว จึงจำเป็นที่ประเทศจะต้องเสริมสร้างให้เกิดความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระดับโครงสร้างของประเทศบนพื้นฐานของความเข้มแข็ง สมดุล และยั่งยืน เพื่อก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคเดิมให้ประเทศไทยมีสมรรถนะเพียงพอต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง พร้อมทั้งเร่งเพิ่มศักยภาพในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันที่

ทั้งนี้ การยกระดับสมรรถนะและศักยภาพของประเทศไทยในระยะเวลานี้ใกล้เคียงจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ อย่างเป็นรูปธรรมหากอาศัยเพียงการมุ่งแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าหรือการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานในรายละเอียดเพียงเล็กน้อย เนื่องจากการปรับตัวแบบค่อยเป็นค่อยไปจะไม่เท่าทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วฉับพลันในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังไม่เพียงพอสำหรับการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อที่รุนแรงและแผ่ขยายในวงกว้าง หรือทันต่อการแสวงหาโอกาสที่จะสร้างผลประโยชน์ที่ผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

3.2.1 พลิกโฉมประเทศไทย สู่อุตสาหกรรมสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

(Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจุดประสงค์เพื่อ**พลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศขนานใหญ่ (Thailand's Transformation)** ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้

สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนองคาพยพในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ **“เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”** หรือ **“Hi-Value and Sustainable Thailand”** โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศสามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2.2 องค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand) เนื่องด้วยเป้าประสงค์ที่ต้องการให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ระบุทิศทาง การพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งเน้นได้อย่างชัดเจน การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมุ่งเน้นคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) 2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living) และ 4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation) โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มี

ความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570 โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมุดหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญอย่างไรก็ดี ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้นต้นทุนในการจัดหา น้ำเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้นและยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูป รวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน การท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย โดยสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึงร้อยละ 18 ของ GDP มีการจ้างงานกว่า 8.3 ล้านตำแหน่ง และมีห่วงโซ่อุปทานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปยังหลายอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยรูปแบบกิจกรรมและการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวยุคใหม่ของประเทศที่ผ่านมามักเน้นให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้อย่างรวดเร็วจากการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติปริมาณมาก ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวอย่าง

รวดเร็ว เมื่อประกอบกับสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวหยุดชะงักทั่วโลก และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว เมื่อพิจารณาประกอบกับบริบทความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลกที่ส่งผลให้รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดโอกาสในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่ท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์ บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์สันดาปภายในที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นภาคการผลิตที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่พลิกผันที่สุด ประกอบกับแนวโน้มความพยายามในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีนโยบายที่จะยกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในอนาคตอันใกล้ ดังนั้น การสนับสนุนให้เกิดการปรับนิเวศของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการจ้างงานในอนาคต นอกจากนี้การเปลี่ยนผ่านของการใช้รถยนต์ภายในประเทศไปสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยังจะช่วยลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรเป็นการต่อยอดจากธุรกิจการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องครอบคลุมหลายอุตสาหกรรม ซึ่งแม้โลกจะเกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยก็ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้เป็นอย่างดีอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรของไทยจึงมีศักยภาพที่จะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต โดยสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกระแสความตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพะ รวมถึงการเข้าสู่สังคมสูงวัยทั่วโลกที่ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าและบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพที่มีความเฉพาะทางและมีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล รวมถึงการต่อยอดองค์ความรู้และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์และการส่งเสริมสุขภาพขั้นสูง

อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของระบบสาธารณสุขในภาพรวมให้เพียงพอและมีการกระจายตัวบุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขอย่างเหมาะสม

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและอุตสาหกรรมทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค ความได้เปรียบด้านภูมิรัฐศาสตร์และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และแนวโน้มการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนความปกติใหม่ภายใต้แนวคิดภูมิภาคนิคม (Regionalism) ประกอบกับไทยเป็นประเทศที่มีแนวระเปียงเศรษฐกิจระดับภูมิภาคพาดผ่านมากที่สุด มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมได้มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและแนวชายแดนรอบด้าน มีฐานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าโลก พร้อมทั้งมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาคหากมีการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและการเชื่อมโยงโครงข่ายโลจิสติกส์ในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน ประเทศไทยมีฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้มแข็ง โดยมีการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ 15.4 ของการส่งออกทั้งหมด มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและมีคุณภาพสูง รวมทั้งมีตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และบริการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของอาเซียน อย่างไรก็ตาม ห่วงโซ่มูลค่าในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มต่ำ อาทิ การรับจ้างผลิต และยังขาดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์เป็นของตัวเอง และโดยที่การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ได้ผลักดันให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต้องมีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจและในชีวิตประจำวันมากขึ้น ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนา ฉบับที่ 13 จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของประเทศในการปรับบทบาท จากหนึ่งในห่วงโซ่ที่เปราะบางและสร้างมูลค่าได้ต่ำสู่ การเป็นฐานการผลิตสินค้าขั้นสูงและบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับผลิตภาพสร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในทุกภาคส่วน

2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

ในเชิงธุรกิจ และผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยด้วยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ และการจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเคลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (socioeconomic mobility) ทั้งนี้ การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ เชิงพื้นที่ และเพิ่มพลวัตการเคลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข และบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ โดยหมายความว่าต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค” อย่างเป็นรูปธรรมประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนโดย SMEs ถึงร้อยละ 43.2 และมีการจ้างงานกว่า 11 ล้านคน แต่ SMEs ส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ สภาพเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลให้ SMEs จำนวนมากได้รับผลกระทบและมีแนวโน้มต้องปิดกิจการ ส่งผลต่อการจ้างงาน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด การเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ และสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยลดทอนความเสี่ยงดังกล่าว พร้อมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ ความมั่งคั่ง เพิ่มการแข่งขันในตลาดซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัย และนำอยู่ ฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคตะวันออก โดยมีกรุงเทพมหานครเป็นเมืองโตเดี่ยว ซึ่งมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานที่สูงกว่าเมืองหลักอื่น ๆ ของประเทศอย่างมาก ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ ซึ่งนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในมิติด้านโอกาสอื่น ๆ ทั้งด้านการทำงาน รายได้ และการเข้าถึงการศึกษาและบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพความเหลื่อมล้ำ

เชิงพื้นที่จึงเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาประเทศของไทยมาโดยตลอด อย่างไรก็ตาม พื้นที่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศมีศักยภาพและโอกาสที่สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคและประเทศโดยรวม ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถช่วยให้การกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นไปได้ง่ายขึ้น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานกลับสู่ท้องถิ่นต่างจังหวัดจากวิกฤตโควิด-19 และกระแสการให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regionalization) จะเป็นทั้งโอกาสและแรงผลักดันในการพัฒนาพื้นที่ทั้งในแง่ของการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณะในพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม แม้ว่าสัดส่วนคนจนโดยรวมจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับกับดักความยากจนเรื้อรังและ/หรือข้ามรุ่น โดยที่ผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกระจายไปไม่ถึง และยิ่งถูกซ้ำเติมด้วยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อาทิ วิกฤตเศรษฐกิจ อัตราการพึ่งพิงในครัวเรือนที่สูงขึ้น และการเข้าไม่ถึงเทคโนโลยี ที่อาจลดทอนโอกาสในการขยับสถานะ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะเมื่อความยากจนและขาดทุนถูกส่งผ่านไปยังรุ่นลูกหลาน ในขณะเดียวกัน คนใกล้จนและกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ (gig workers) จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยระบุกลุ่มเป้าหมาย ปัญหา และความจำเป็น นำไปสู่การออกแบบนโยบายช่วยเหลือครอบครัวยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเฉพาะเจาะจง แก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และสามารถสร้างแต้มต่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถออกแบบระบบประกันสังคมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ

สภาพภูมิอากาศ ด้วยการยกระดับระบบการจัดการและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาโลกที่
 จูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและบริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมายความว่า
 ต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” อย่างเป็น
 รูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ขยะ น้ำเสีย มลพิษอากาศ และ
 ก๊าซเรือนกระจก ถือเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตและบริโภค ซึ่งในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อ
 สิ่งแวดล้อมในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ โดย
 ปริมาณขยะและน้ำเสียที่มีปริมาณสูงเกินกว่าความสามารถในการกำจัด ได้เล็ดรอดออกสู่สิ่งแวดล้อมจนเป็น
 ผลเสียต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิตในทะเล ในขณะเดียวกัน มลพิษอากาศ PM2.5 ซึ่งมีแหล่งที่มา
 สำคัญจากการจราจรและเผาพื้นที่เกษตร ส่งผลให้หลายพื้นที่ของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาคุณภาพ
 อากาศที่เป็นอันตรายเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของทั้งโลกที่ยังคงมีแนวโน้ม
 เพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้า
 ทางเทคโนโลยีหลายประการได้ส่งผลให้การจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ประการอย่างยั่งยืนสามารถทำ
 ได้ด้วยต้นทุนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ และยังเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ในอีกทางหนึ่งด้วย
 โดยเทคโนโลยีการรีไซเคิลและการบำบัดน้ำเสียทำให้สามารถนำวัสดุหลายประเภทและน้ำที่ใช้แล้วมา
 หมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เทคโนโลยีชีวภาพสามารถนำมาใช้เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลด
 ความจำเป็นในการเผาพื้นที่ของเกษตรกร นอกจากนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสใน
 การลดก๊าซเรือนกระจกและมลพิษอากาศได้อย่างมหาศาล

**หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง
 สภาพภูมิอากาศ** ที่ผ่านมา ภัยธรรมชาติหลายประเภท โดยเฉพาะ อุทกภัย ภัยแล้ง วัตภัย ไฟป่า และการกัด
 เซาะชายฝั่ง เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นประจำทุกปี ทั้งต่อชีวิต ทรัพย์สินทรัพยากรธรรมชาติ และ
 มูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อภัยธรรมชาติข้างต้น
 ทวีความถี่และระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้น พร้อมกันนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังอาจทำให้ภัย
 ธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้ ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากเท่าใดนักในปัจจุบัน กลายเป็นภัยคุกคามที่
 สำคัญในอนาคต อาทิ การเกิดน้ำท่วมพื้นที่ชายฝั่งอันเนื่องมาจากระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น และสภาพอากาศ
 ร้อนจัด นอกจากนี้ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองที่เพิ่มขึ้นอาจยิ่งซ้ำเติมให้ความเสี่ยงของภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้น
 ได้ หากขาดการควบคุมด้านการดำเนินใช้ประโยชน์ที่ดินและพัฒนาสิ่งก่อสร้างอย่างเหมาะสม ดังนั้น การลด

ความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในมิติของการป้องกันและบรรเทาภัย รวมทั้งการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความยั่งยืนของประเทศในระยะต่อไป

4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การ Hi-Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะ **กลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์** ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับและปรับทักษะแรงงาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และ **กลไกการบริหารจัดการภาครัฐ** ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะตลอดจนการติดตามประเมินผล ที่ทันสมัย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งหมายที่ต้องบรรลุในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต คนเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม คุณภาพการศึกษาและระบบการพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังประสบกับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง ส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของทางเทคโนโลยี วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับความต้องการงานและทักษะประเภทใหม่ ๆ รวมถึงทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรซึ่งส่งผลให้กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การขาดความพร้อมทางเทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ยังอาจทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะเพิ่มสูงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การลดลงของประชากร และการขยายตัวของความเป็นเมืองจะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและฝึกอบรมตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูง เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ต่อไป

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันภาครัฐของไทยมีขนาดใหญ่ ขาดความคล่องตัว และมีรายจ่ายประจำมาก อีกทั้งยังมีโครงสร้างการบริหารงานแบบรวมศูนย์แต่ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานขาดการมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชน และมีกฎหมายจำนวนมากที่ยังล้าสมัยและขาดการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปสู่ปัญหาการระงับการคลังที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากความล่าช้าในการปรับตัวให้เท่าทันกับเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยีและการทำงานรูปแบบใหม่ รวมไปถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีอย่างจำกัดท่ามกลางกระแสการตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public Awareness) และการขยายตัวของความเป็นเมือง ดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและการบริหารงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและมีสมรรถนะสูงโดยอาศัยโอกาสจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน พัฒนาระบบข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนมุ่งปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างและพลิกโฉมประเทศในมิติต่าง ๆ และส่งเสริมศักยภาพของทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

1.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579)

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ จุดหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21”

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวหน้าข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)

8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณามีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย 53 ตัวชี้วัด ประกอบด้วยเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ 6-14 ปีทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงานมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 15 ปี เป็นต้น

3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีสูงขึ้น เป็นต้น

4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและ

เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษาเป็นต้น

5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมายและเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น 5 ช่วง ดังนี้ ระยะเร่งด่วน ระยะ 5 ปีแรกของแผน ระยะ 5 ปีที่สองของแผน ระยะ 5 ปีที่สามของแผน และระยะ 5 ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

เป้าหมาย

1. คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
3. คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ (พื้นที่สูงพื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว)
4. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย

1. กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ ๒๑
2. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐาน-วิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ
3. สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้ อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
4. แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
5. ระบบและกลไกการวัด การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพ
6. ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้มาตรฐานระดับสากล
7. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

2. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3. สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

4. พัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

5. พัฒนาค้นข้อมูล สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

6. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

7. พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

2. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย

3. ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย

3. พัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

2. หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

3. การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

2. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

เป้าหมาย

1. โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้

2. ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

3. ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่

4. กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ

5. ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรมสร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา

2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา

3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา

4. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

5. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

1.4 นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการปีงบประมาณ พ.ศ.2565

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 – 2565 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ.2564 ไปแล้ว นั้น

เนื่องจากในห้วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งทำให้ทุกคนต้องปรับเปลี่ยนชีวิตให้เข้ากับวิถีชีวิตใหม่ หรือ New Normal จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบ

การดำเนินการให้มีความปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้เรียน ข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไป ด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศนโยบาย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ดังนี้

หลักการตามนโยบาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งมั่นดำเนินการภารกิจหลักตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนทุกแผนย่อยในประเด็น 12 การพัฒนาการเรียนรู้ และแผนย่อยที่ 3 ในประเด็น 11 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต รวมทั้งแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) และนโยบายรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลักด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และนโยบายเร่งด่วน เรื่องการเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอื่น ๆ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564) รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคาดหวัง ว่าผู้เรียนทุกช่วงวัยจะได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ และมีความพร้อมร่วมขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังนั้น ในการเร่งรัดการทำงานภาพรวมกระทรวงให้เกิด ผลสัมฤทธิ์เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจให้กับสังคม และผลักดันให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและ ประสิทธิภาพในทุกมิติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักการสำคัญในการประกาศนโยบายและจุดเน้น ของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ไว้ดังนี้

1. สร้างความเชื่อมั่น ไว้วางใจให้กับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนและประชาชน โดยให้ ทุกหน่วยงานนำรูปแบบการทำงานโดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินการตามภารกิจด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร ประชาชนและประเทศชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผ่านกลไกการรับ ฟังความคิดเห็นมาประกอบการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา

3. ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ประกาศและแถลงนโยบายไว้แล้ว เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2564 โดยมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ผู้เรียนและประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

1. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

เร่งสร้างสถานศึกษาปลอดภัยเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิต รูปแบบใหม่ และภัยอื่น ๆ โดยมีการวางมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากร

ในสถานศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดโครงการโรงเรียน Sandbox : Safety zone in school (SSS) หรือ การจัดกิจกรรม Safety School Success จัดให้มีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อ

2. การยกระดับคุณภาพการศึกษา

2.1 เร่งจัดทำและพัฒนาร่างกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ... (หลักสูตรฐานสมรรถนะ) โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ศึกษาวิเคราะห์วิจัยความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ก่อนการประกาศใช้หลักสูตรฯ ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2565

2.2 มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์และหน้าที่พลเมือง ให้มีความทันสมัย สอดรับกับวิถีใหม่ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและการเสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

2.3 ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารออมสิน ผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการสถานศึกษาส่งเสริมวินัยการออมกับ กอช. โครงการธนาคารโรงเรียน และการเผยแพร่สื่อแอนิเมชันรอบรู้เรื่องเงิน

2.4 พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา แบบโมดูล (Modular System) ที่มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาอาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบ และระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

2.5 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษาทวิภาคีที่เหมาะสม ทั้งสมรรถนะหลัก (Score Skill) และสมรรถนะอาชีพ (Competency Skill) และการรับรองมาตรฐานอาชีพ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา รวมทั้ง เชื่อมโยงการเข้าสู่โลกอาชีพของผู้สำเร็จอาชีวศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้อัตลักษณ์อาชีพ

3. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

3.1 ดำเนินการสำรวจและติดตามเด็กตกหล่นและเด็กกึ่งออกกลางคัน เพื่อนำเข้าสู่ระบบการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาภาคบังคับ

3.2 มุ่งแก้ปัญหาคนพิการในวัยเรียนที่ไม่ได้รับการศึกษาเข้าสู่ระบบการศึกษา โดยการปิดกั้นหมู่บ้านเด็กพิการทั่วประเทศ

3.3 ให้ความช่วยเหลือโรงเรียนห่างไกลกันดารได้มีโอกาสเรียนรู้ในยุคโควิด โดยการสร้างความพร้อมในด้านดิจิทัลและด้านอื่น ๆ

3.4 ดำเนินโครงการ Connex ED ร่วมกับมูลนิธิสานอนาคตการศึกษา คอนเน็กซ์อีดี (CONNEX ED Foundation) โดยระดมทุนแบบออนไลน์ Crowdfunding ภายใต้งานดำเนินงาน “ระบบระดมทุนเพื่อการศึกษา CONNEX ED Foundation Crowdfunding” เพื่อจัดหาคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กให้กับครูและ

นักเรียน รวมทั้งความร่วมมือในการอบรม ICT ให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

4. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

4.1 ขับเคลื่อนศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) และส่งเสริมการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

4.2 จัดฝึกอบรมอาชีพที่สอดคล้องกับตามความถนัด ความสนใจของนักเรียนพิการ (เด็ก 1 คน 1 อาชีพ) โดยบูรณาการความร่วมมือกับสถานประกอบการ และหน่วยงานต่าง ๆ ในการฝึกอบรมอาชีพ รวมทั้งมหาวิทยาลัยในการส่งต่อนักเรียนพิการให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

4.3 จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Startup) โดยเชื่อมโยงกับ กศน.ตำบล และศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ จัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะ “Education to Employment : Vocational Boot Camp (E2E)” Camp (E2E)” ในทักษะอนาคต (Future Skills) ให้กับแรงงานที่กลับภูมิลำเนา ในช่วงสถานการณ์โควิด 19

4.4 พัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อสนับสนุนช่างพันธุ์ R อาชีวะซ่อมทั่วไทย โดยการนำร่อง ผ่านการให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ให้ครอบคลุมการให้บริการ แก่ประชาชน

4.5 ร่วมกันจัดฝึกอบรมอาชีพ โดยการ Up-Skill Re Skill และ New-Skill รวมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบที่หลากหลายให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และผู้สูงอายุที่มีความสนใจ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.6 ส่งเสริมการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย SDGs และผลักดัน การดำเนินการตามกรอบการดำเนินงานด้าน ESD

5. การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

5.1 พัฒนาระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ระบบ Digital Performance Appraisal (DPA)

5.2 จัดสอบบรรจุครูในรูปแบบออนไลน์

5.3 พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการจัดทำกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.4 ดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

6. การพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

6.1 พัฒนาระบบสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ในการจัดระบบทะเบียนประวัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์

6.2 ปรับปรุงแนวทางการจัดสรรเงินค่าเครื่องแบบนักเรียนและอุปกรณ์การเรียน ผ่าน“แอปเปาตั้ง” ของกรมบัญชีกลางไปยังผู้ปกครองโดยตรง

7. การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษา

จัดทำกฎหมายลำดับรองเพื่อรองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ควบคู่กับการสร้าง การรับรู้ให้กับ ประชาชนได้รับทราบถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.ฉบับใหม่ แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

1. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ นำนโยบายและจุดเน้นของ กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ข้างต้น เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษา โดย ดำเนินการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

2. ให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษา ของ กระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจราชการ ติดตาม ประเมินผลในระดับนโยบาย และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทราบตามลำดับ

3. กรณีมีปัญหาในเชิงพื้นที่หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด ดำเนินการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาและข้อขัดข้อง พร้อมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการฯ ตามข้อ 2

4. สำหรับภารกิจของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หากมีความ สอดคล้องกับหลักการนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ข้างต้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบให้ การดำเนินการเกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

1.5 นโยบายและจุดเน้น การปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

จุดเน้น

“ยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา แบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน”

(Holistic and Area based Vocational Education: HAVE)

ประเด็นนโยบายและการขับเคลื่อนจุดเน้น

1. การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.1 ขับเคลื่อนศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (Center of Vocational Manpower Networking Management : CVM) และความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา

(Excellent Center) เพื่อการพัฒนากำลังคนตามบริบทเชิงพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

1.2 พัฒนาสมรรถนะอาชีพในทักษะอนาคต (Future Skills) โดยการ Up-Skill และการเป็น ผู้ประกอบการภายใต้ศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ (Career & Entrepreneurship Center : CEC)

1.3 สร้างความเข้มแข็งระบบความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการในการพัฒนา คุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นและมีคุณภาพ

2. การยกระดับพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

2.1 ยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาแบบองค์รวมของจังหวัดโดยใช้ Big Data กำลังคนในพื้นที่

2.2 ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์อาชีวศึกษาวิภาคีเขตพื้นที่ เพื่อการยกระดับคุณภาพ อาชีวศึกษาแบบองค์รวม

2.3 ยกระดับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) และเพิ่มประสิทธิภาพ แอปพลิเคชันช่างอาชีพ “ช่างพันธุ์ R อาชีพซ่อมทั่วไทย”

2.4 พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ การสะสมหน่วย การเรียนรู้ (Credit Bank) และการต่อยอดองค์ความรู้ และสมรรถนะใหม่ หรืออาชีพใหม่ (New Job/Future Job)

2.5 พัฒนาทักษะวิชาชีพผู้เรียนอาชีวศึกษาผ่านการฝึกประสบการณ์และการปฏิบัติงานจริง

2.6 ขยายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้กับเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการอย่าง ครอบคลุมเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

2.7 พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะในการใช้และสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ที่ทันสมัยในโลกดิจิทัลและโลกอนาคต

2.8 ยกระดับโครงการห้องเรียนอาชีพ ที่ผู้เรียนสายสามัญสามารถนำหน่วยกิตไปใช้ในการศึกษา ต่อสายอาชีพหรือนำไปสู่การประกอบอาชีพได้

วิสัยทัศน์ พันธกิจ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรผลิตและพัฒนากำลังที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ

พันธกิจ

1. จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษา และการอบรมวิชาชีพ ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ
2. ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล
3. ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม
4. เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ
5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ
6. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
7. ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพสูงขึ้นและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ตามกฎหมายกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งตราโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ต่อไปนี้

1. จัดทำข้อเสนอแนวนโยบายแผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ
2. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
3. กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร
4. พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา
5. ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนรวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ
6. ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
7. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ
8. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย

9. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

1.6 นโยบายด้านการศึกษารัฐบาลปัจจุบัน

นโยบายด้านการศึกษานายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา

1. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญกับการปลูกฝังค่านิยม ๑๒ ประการ บนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ปลูกฝังให้เด็กรักและภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักประวัติศาสตร์ชาติไทย และหน้าที่ความเป็นพลเมืองที่ดียึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มุ่งเน้นการอ่านออก เขียนได้ คิดเป็น มองเห็นอนาคตปรับหลักสูตรทุกระดับชั้นให้มีความต่อเนื่องกัน มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อการมีงานทำ และลดจำนวนรายวิชาอย่างเหมาะสมกับวัย

2. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและยกระดับมาตรฐานการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสให้เข้าถึงบริการทางการเงินเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น สร้างคนเพื่อส่งเสริมระบบเศรษฐกิจในภูมิภาคและพื้นที่ของตนเอง สร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาโดยจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม และสื่อดิจิทัล สร้างโอกาสให้เด็กด้อยโอกาสทุกกลุ่มเข้าถึงการจัดการศึกษา

3. ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ โดยให้ความสำคัญกับการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบาย และพัฒนาการศึกษา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา ยกย่องคุณภาพการศึกษา และการวางรากฐาน การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ

4. พัฒนาครู โดยให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างมีคุณค่าให้เกิดคุณภาพต่อตัวเด็ก อย่างแท้จริงสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูผู้ปกครองและเด็กเพื่อให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข วางแผนผลิตและพัฒนาครูอย่างเป็นระบบและการแก้ไขปัญหาหนี้สินครู

5. ผลิตและพัฒนากำลังพลเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญการบูรณาการ การศึกษาทั้งระบบให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิตและพัฒนากำลังคน ผลิตกำลังคนสายอาชีพให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน สอดรับกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และท้องถิ่น ปรับภาพลักษณ์อาชีวศึกษา ให้เป็นที่นิยมปฏิรูปการอุดมศึกษาในการวางแผนผลิตกำลังคนเน้นความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพและ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมในทุกระดับการศึกษา

6. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนให้เป็นแรงงาน ที่มีฝีมือสามารถทำงานได้ทั้งในและต่างประเทศ เพิ่มคุณวุฒิให้กับแรงงานไทย พัฒนาความชำนาญในการ ประกอบอาชีพการใช้เทคโนโลยี และการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศให้กับกำลังคนส่งเสริมให้ประชาชนรู้ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน

7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมรวมตัวเป็นเครือข่ายและมีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ผ่านแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เช่น พิพิธภัณฑ์ เป็นต้นและส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้

8. ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในวงการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการสร้างคน สร้างสังคมและสร้างชาติให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

(ปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทยมั่นคงค้ำยันยืน : นโยบายด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา).สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา)

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย

จุดเน้นของการศึกษา คือ การศึกษาเพื่อความสุขและสันติภาพ โดยมุ่งให้การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศมีความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแบ่งเป็น ๓ ระยะได้

1. ยุทธศาสตร์ระยะสั้นเร่งด่วน (Quick Wins) ดำเนินงานภายในเดือนมิถุนายน 2560 จำนวน 6 ประเด็น ได้แก่

1.1 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อปฏิรูปโครงสร้างและกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา

1.2 ปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

1.3 พัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาชาติ

1.4 ปรับปรุงพัฒนางานบริหารบุคคลทั้งระบบเพื่อประสิทธิภาพการศึกษา

1.5 พัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อคุณภาพการศึกษา

1.6 ปรับกระบวนการทัศน์คนไทยให้พอเพียงเพื่อความสุขที่ยั่งยืน

สำหรับการพัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาชาติ ได้มีเป้าประสงค์พัฒนาสร้างหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ ดังนี้

1) ผู้เรียนได้รับความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพในระดับสากล สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่รัฐบาลกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศตามข้อตกลงประชาคมอาเซียนและที่สามารถผ่านไปตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก

2) ผู้เรียนมีทางเลือกทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในสายวิชาชีพและสายสามัญ เพื่อความก้าวหน้าในชีวิตตามความถนัดความสนใจ

3) ผู้เรียนที่มีรายได้น้อยได้มีรายได้ระหว่างเรียน และมีอาชีพตามทักษะความสามารถเมื่อจบ

การศึกษา จนเกิดอาชีพที่มั่นคงสร้างความมั่งคั่งและยั่งยืนให้กับตนเองและประเทศชาติ รวมถึงช่วยลดความเหลื่อมล้ำและลดช่องว่างการพัฒนาเมืองกับชนบทได้มากขึ้น

4) เพิ่มค่านิยมให้กับผู้ประกอบการเกิดความเชื่อมั่นและมั่นคงในอาชีพศึกษา สร้างอาชีพโดยมีการแนะแนวทางทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองในการเรียนรู้ตรงกับความต้องการและความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตที่มั่นคงในอนาคต

สำหรับวิธีการดำเนินงานประกอบด้วย

1) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ในทุกภาคที่มีกรมโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ การอาชีวศึกษาด้วยรูปแบบการศึกษาระบบทวิภาคี (Dual System Education) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกอาชีพก่อนเลือกวิชาเรียน การหารือกับรัฐบาลต่างประเทศที่มีโรงงานทันสมัยระดับโลกเช่นประเทศเยอรมนีเป็นตัวอย่างที่ดำเนินการที่มีผลลัพธ์สูงในระบบทวิภาคี

2) สร้างระบบการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีการเสริมสร้างคุณภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาให้ได้คุณภาพระดับมาตรฐานสากล (international Qualification) โดยปรับใช้หลักสูตรการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ทางเทคโนโลยีและธุรกิจบริการที่เพิ่มขึ้นอย่างมากภายในกลุ่มประเทศอาเซียนหลักสูตรที่มีมาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียนและระดับโลก เช่น ระบบ BTEC Business Technology Education Council ของสหราชอาณาจักร หรือระบบ TAFE (Technical And Further Education) ของออสเตรเลีย

3) จัดระบบการเทียบโอนความรู้และทักษะปฏิบัติของผู้เรียนจากงานอาชีพของผู้เรียนจากสถานประกอบการแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และวางพื้นฐานการจัดทำระบบการจัดเก็บสะสมหน่วยกิตจากการเทียบโอนในธนาคารหน่วยกิต

4) ฐานวิชาชีพสายอาชีพให้เทียบเท่ากับวิชาชีพสายสามัญ โดยจัดตั้งสภากลุ่มวิชาชีพเป็นสภาวิชาชีพที่มีกฎหมายรองรับในแต่ละสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์จะสมัครเข้าเพียงเป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพและให้กำหนดคุณสมบัติ และ/หรือความสามารถประสบการณ์ขั้นต่ำของผู้ที่จะขอสมัครรับใบอนุญาตในการประกอบอาชีพช่างในแขนงนั้นๆ ในระดับต่างๆ จะทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพนั้นมีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับความสามารถของตนเองจากการเรียนรู้เพิ่มเติม หรือทำงานในโครงการที่ใหญ่ขึ้น ให้เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิวิชาชีพที่สูงอย่างน่าภาคภูมิใจ เหมือนผู้ได้เรียนในคณะหรือสาขาวิชาอื่น เช่น วิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นต้น

5) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐาน และคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันสามารถเทียบวุฒิการศึกษาจากประสบการณ์ทำงานจริง เช่น สภาการศึกษาซึ่งจัดทำกรอบมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ (NQF) กรมพัฒนาแรงงานและสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน เป็นต้น)

2. ยุทธศาสตร์ระยะทางที่ต้องดำเนินงานภายใน 5 ปี (พ.ศ. 2565) มี 6 ประเด็น ได้แก่
 - 2.1 ปรับปรุงพัฒนางานบริหารบุคคลทั้งระบบ เพื่อประสิทธิภาพการศึกษา
 - 2.2 พัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อความยั่งยืน
 - 2.3 ปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - 2.4 พัฒนาการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 - 2.5 พัฒนาเทคโนโลยีและเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อคุณภาพการศึกษา
 - 2.6 พัฒนาชุมชนการเรียนรู้เพื่อความสุขอย่างพอเพียง
3. ยุทธศาสตร์ระยะยาวที่ต้องดำเนินการภายใน 15 ปี (พ.ศ. 2575) มี 3 ประเด็น ได้แก่
 - 3.1 กระจายโอกาสและการมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืน
 - 3.2 พัฒนาการศึกษาระบบอย่างต่อเนื่อง
 - 3.3 พัฒนาชุมชนการเรียนรู้เพื่อความสุขอย่างพอเพียง

นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

1. นโยบายรัฐบาลหลักด้านการศึกษา ได้แก่

นโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

- 4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้
- 4.2 ในระยะเฉพาะหน้าจะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษา
- 4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป มีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง
- 4.4 พัฒนาคณะทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน
- 4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นคน
- 4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กร ทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุข และความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน
- 4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย
- 4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล
- 4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี

2. นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องข้องด้านการศึกษา ได้แก่

นโยบายที่ 1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

นโยบายที่ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประเด็น แรงงานต่างด้าว ยาเสพติด

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

นโยบายที่ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

3.1 ในระยะเฉพาะหน้าจะเร่งสร้างโอกาสอาชีพและการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาสและแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์

3.6 จัดระเบียบสังคม

นโยบายที่ 7 การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชน สู่แหล่งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

นโยบายที่ 8 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรม

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม

8.3 ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

นโยบายที่ 9 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

9.1 ในระยะเฉพาะหน้าเร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าโดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย

นโยบายที่ 10 การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึก ในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการ

บทที่ 2

บริบทและสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

2.1 บริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

ประวัติ ความเป็นของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

- พ.ศ. 2480 จังหวัดลำปางได้จัดตั้งขึ้น ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนช่างทอผ้า" โดยใช้เงินงบประมาณประชาบาล เปิดทำการสอนช่างทอผ้า เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2480
- พ.ศ. 2481 โอนเข้าสังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้รับงบประมาณซื้อที่ดินบริเวณ ห้าแยกประตูชัย เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 56 ตารางวา
- พ.ศ. 2482 เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนช่างเย็บเสื้อผ้าและทอผ้า" เปิดสอนวิชาช่างเย็บเสื้อผ้าเพิ่มขึ้น อีกวิชาหนึ่ง
- พ.ศ. 2491 เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนการช่างสตรีลำปาง"
- พ.ศ. 2501 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอน "ระดับอาชีวะชั้นสูง" โดยรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.ศ.3) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี เปิดสอนแผนกคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สำเร็จการศึกษาระดับนี้แล้ว ได้รับประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง
- พ.ศ. 2508 ได้เข้าอยู่ในโครงการยูนิเซฟ เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกคหกรรมศาสตร์
- พ.ศ. 2516 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนอาชีวศึกษาลำปาง" เปิดสอนแผนกพลศึกษา อีกแผนกหนึ่ง
- พ.ศ. 2519 ได้รวมกับโรงเรียนการช่างลำปาง เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง (วิทยาเขต 2) เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2519
- พ.ศ. 2522 ได้ยกฐานะจากวิทยาเขต 2 เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522
- พ.ศ. 2524 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ และปิดไปในปี พ.ศ. 2536
- พ.ศ. 2525 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมกลุ่ม วิชาจิตรศิลป์
- พ.ศ. 2526 เปิดเพิ่มกลุ่มวิชาศิลปะประยุกต์ ในประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม
- พ.ศ. 2527 เปิดหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย เปิดหลักสูตร ปวท. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมคหกรรม เข้าเรียนเพิ่มเพื่อให้ครบหลักสูตร ปวช. สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและคหกรรมฯ
- พ.ศ. 2529 เปิดหลักสูตร ปวท. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

- พ.ศ. 2530 ได้ร่วมกับภาคเอกชน คือ บริษัท เอ็กซ์เซลเอนเตอร์ไพรส์ จำกัด เปิดศูนย์คอมพิวเตอร์ สอนนักเรียน นักศึกษา และบุคคลภายนอก
- พ.ศ. 2535 เปิดหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการตลาด
- พ.ศ. 2536 เปิดหลักสูตร ปวช. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม กลุ่มวิชาหัตถอุตสาหกรรม เครื่องปั้นดินเผา (เซรามิก)
- พ.ศ. 2537 เปิดหลักสูตร ปวส. (พิเศษ) รับนักเรียนชั้น ม.6 เข้าศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ
- พ.ศ. 2538 เปิดหลักสูตร ปวช. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก (ทวิภาคี) และกลุ่มวิชาการโรงแรม ซึ่งกลุ่มวิชาการโรงแรมได้ปิดไปใน พ.ศ. 2540
- พ.ศ. 2540 เปิดหลักสูตรภาคสมทบ ปวส. คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี
- พ.ศ. 2541 เปิดหลักสูตรภาคสมทบ ปวช. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ซึ่งได้ปิดไปในปี พ.ศ. 2544
เปิดภาคสมทบ ปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และได้ปิดไปในปี พ.ศ.2544
เปิดหลักสูตรปริญญาตรี ประโยควิชาชีพครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) สาขาวิชาการบัญชี
- พ.ศ. 2543 เปิดภาคสมทบระดับ ปวส. สาขาวิชาการตลาด และปิดไปใน พ.ศ. 2544
- พ.ศ. 2544 เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาจิตรกรรมสากล
เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (ทวิภาคี) สาขางานการบริหารงานธุรกิจค้าปลีกสินค้าเฉพาะอย่าง และสาขางานธุรกิจซูเปอร์เซ็นเตอร์
เปิดหอศิลป์ คณะศิลปกรรม
- พ.ศ. 2545 เข้าร่วมกับสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยาและจังหวัดลำปาง รวมเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3
- พ.ศ. 2546 เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
- พ.ศ. 2548 เปิดหลักสูตร ปวช. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขางานการประชาสัมพันธ์
- พ.ศ. 2551 เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจรับจัดงาน และได้ปิดในปี พ.ศ. 2553
- พ.ศ. 2555 เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สาขางานการจัดการคหกรรมโรงแรม
เปิดหลักสูตร ปวส. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขางานการพัฒนาโปรแกรม
- พ.ศ. 2556 เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก
เปิดหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต พุทธศักราช 2556 สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง)

จัดการเรียนการสอน Mini English Program (MEP) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

- พ.ศ. 2556 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 ใช้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
- พ.ศ. 2557 เปิด ปวส. สาขาวิชาการตลาด ระบบทวิภาคี
เปิด ปวส. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการระบบทวิภาคี
- พ.ศ. 2558 เปิด ปวส. สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน
- พ.ศ. 2560 เปิด ปวส. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม สาขางาน บริการ ส่วนหน้าโรงแรมและบริการอาหารและเครื่องดื่ม
- พ.ศ. 2563 เปิด ปวช. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก เกม และแอนิเมชัน
- พ.ศ. 2564 เปิด ปวส. ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาการจัดการดูแลผู้สูงอายุ

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

ชื่อภาษาอังกฤษ Lampang Vocational College

ที่ตั้งสถานศึกษา เลขที่ 272 ถนนพหลโยธิน ตำบลหัวเวียง อำเภอเมือง จังหวัดลำปางรหัสไปรษณีย์ 52000

โทรศัพท์ โทร. 0 5421 7101

โทรสาร โทร. 0 5422 8024

เว็บไซต์ www.lampangvc.ac.th

อีเมล lampangvc@hotmail.com

เนื้อที่ของสถานศึกษา

8 ไร่ 2 งาน 56 ตารางวา

มีอาคารรวมทั้งสิ้น 17 หลัง ได้แก่

1. อาคาร 1 (อาคารเรียนวิชาสามัญ)
2. อาคาร 2 (อาคารเรียนและปฏิบัติการคณะบริหารธุรกิจ 1)

3. อาคาร 3 (อาคารเรียนและปฏิบัติการคณะคหกรรมศาสตร์ 1)
4. อาคาร 4 (อาคารเรียนและปฏิบัติการอาหารและวิชาสามัญ)
5. อาคาร 5 (อาคารเรียนและปฏิบัติการศิลปกรรม 1)
6. อาคาร 6 (อาคารเรียนและปฏิบัติการคณะบริหารธุรกิจ 2)
7. อาคาร 7 (อาคารเรียนและปฏิบัติการศิลปกรรม 2)
8. อาคาร 8 (อาคารเรียนและปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ 2)
9. อาคาร 9 (อาคารเรียนและปฏิบัติการคณะเทคโนโลยีสารสนเทศฯ)
10. อาคาร 10 (อาคาร 72 ปี)
11. อาคาร 11 (อาคาร 82 ปี)
12. อาคารโรงอาหารและหอประชุม
13. แพลตฟักรู 14 หน่วย หลังที่ 1
14. แพลตฟักรู 16 หน่วย หลังที่ 2
15. บ้านพักผู้อำนวยการ
16. แพลตฟักรู 8 หน่วย
17. โรงเตาเผาเซรามิค

2.2 คณะผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

1. นางสาวยุภาภรณ์	เทพจันทร์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
2. ว่าที่ร้อยตรีนครินทร์	สนมฉ่ำ	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร

2.3 อัตรากำลังในปีงบประมาณ 2564

อัตรากำลังของ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	มีบุคลากรทั้งสิ้น	132 คน
ก. ข้าราชการ			72 คน
	1. ผู้บริหาร		2 คน
	2. ข้าราชการครู		69 คน
	3. ข้าราชการพลเรือน		1 คน
ข. ลูกจ้างประจำ			3 คน
	1. ทำหน้าที่สอน		- คน

	2. ทัวไป/สนับสนุน	3 คน	
ค. พนักงานราชการ			6 คน
	1. ทำหน้าที่สอน	6 คน	
	2. ทัวไป/สนับสนุน	- คน	
ง. ลูกจ้างชั่วคราว			50 คน
	1. ทำหน้าที่สอน	12 คน	
	2. ทัวไป/สนับสนุน	38 คน	
จ. มีข้าราชการ/ลูกจ้าง มาช่วยราชการ		1 คน	
ฉ. มีข้าราชการ/ลูกจ้าง ไปช่วยราชการที่อื่น		- คน	
ช. มีอัตราว่างไม่มีคนครอง			- คน
	1. ทำหน้าที่สอน	- คน	
	2. ทัวไป/สนับสนุน	- คน	

2.4 ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2564

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2564 (ปีปัจจุบัน)												รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.					ระดับ ปวส.				ระดับ ป.ตรี/ปทส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
รวมทั้งสิ้น	398	401	409	33	1,241	518	497	31	1,046	35	61	96	2,383
1. ประเภทวิชาคหกรรม /คหกรรมศาสตร์	101	106	79	16	302	59	72	3	134	-	-	-	436
- สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์	3	19	-	-	22				-				22
- สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย					-	5	5		10				10
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	69	50	46	5	170	20	29	2	51				221
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (พิเศษ)					-	14	18		32				32
- สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม	26	37	33	6	102	20			20				122
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์				5	5				-				5
- สาขาวิชาการจัดการงานดอกไม้และงานประดิษฐ์	3				3	-	20		20				23
- สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์					-	-	-	1	1				1
2. ประเภทวิชาศิลปกรรม	49	45	49	6	149	29	26	-	55	-	-	-	204
- สาขาวิชาจิตรศิลป์	17	6	15	1	39				-				39
- สาขาวิชาการออกแบบ	8	9	7	3	27				-				27
- สาขาวิชาศิลปกรรมเซรามิก	-	-	-		-				-				-

2.4 ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2564

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2564 (ปีปัจจุบัน)												รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.					ระดับ ปวส.				ระดับ ป.ตรี/ปทส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต	24	30	27	2	83	29	26	-	55				138
3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	162	210	246	10	628	291	284	10	585	-	-	-	1,213
- สาขาวิชาการบัญชี	37	66	100	1	204	98	84	1	183				387
- สาขาวิชาการบัญชี (พิเศษ)					-	40	32	-	72				72
- สาขาวิชาการตลาด	51	39	56	3	149	25	26	2	53				202
- สาขาวิชาการตลาด (พิเศษ)					-	24	27	4	55				55
- สาขาวิชาการเลขานุการ	13	21	23	3	60	7	16	1	24				84
- สาขาวิชาการเลขานุการ (พิเศษ)					-	-	4		4				4
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ธุรกิจดิจิทัล)	61	84	67	3	215	54	57	2	113				328
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ธุรกิจดิจิทัล) (พิเศษ)						16	14		30				30
- สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน					-	27	24		51				51
- สาขาวิชาประชาสัมพันธ์				-	-				-				-

2.4 ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2564

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2564 (ปีปัจจุบัน)												รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.					ระดับ ปวส.				ระดับ ป.ตรี/ปทส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
4. ทวิภาคี	20	15	3	-	38	92	79	14	185	-	-	-	223
- ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก	20	15	3	-	38			-	-				38
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่					-	17	7		24				24
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจอาหารและบริการ						8	15	-	23				23
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด					-	16	20	1	37				37
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล						10			10				10
- ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชา บริการอาหารและเครื่องดื่ม					-	31	19	8	58				58
- ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชา บริการส่วนหน้าโรงแรม					-	5	18	5	28				28
- ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาการจัดการดูแลผู้สูงอายุ						5			5				5

2.4 ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา 2564

ประเภทวิชา/สาขา	ภาคเรียนที่ 1/2564 (ปีปัจจุบัน)												รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.					ระดับ ปวส.				ระดับ ป.ตรี/ปทส.			
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ตกค้าง	รวม	ปีที่ 1	ปีที่ 2	รวม	
5. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	30	-	-	-	30	12	11	2	25	-	-	-	55
- สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ					-	-	-	2	2				2
-สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก เกม และแอนิเมชัน	30				30				-				30
- สาขาวิชานักพัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์						12	11		23				23
6. Mini English Program (MEP)	36	25	32	1	94	35	25	2	62	-	-	-	156
- ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	-	-	-	1	1	-	-	2	2				3
- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี	36	25	32		93	35	25		60				153
7. เทคโนโลยีบัณฑิต	-	-	-		-	-	-	-	-	35	61	96	96
- สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง)	-	-	-		-	-	-		-	35	61	96	96

2.5 หลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

หลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ประจำปีการศึกษา 2564 ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 (ปวช.)

รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) มีประเภทวิชาและสาขาวิชา ดังนี้

1.1 ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 3 สาขาวิชา

1.1.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ

- สาขางานแฟชั่นดีไซน์

1.1.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.1.3 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

- สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์

- สาขางานคหกรรมเพื่อการโรงแรม

1.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 5 สาขาวิชา

1.2.1 สาขาวิชาการบัญชี

1.2.2 สาขาวิชาการตลาด

1.2.3 สาขาวิชาการเลขานุการ

1.2.4 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.2.5 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก (ทวิภาคี)

1.3 ประเภทวิชาศิลปกรรม จำนวน 3 สาขาวิชา

1.3.1 สาขาวิชาจิตรศิลป์

1.3.2 สาขาวิชาการออกแบบ

1.3.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก

1.4 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.4.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

- สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟิก เกมและแอนิเมชัน

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 (ปวส.)

รับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)

มีประเภทวิชาและสาขาวิชาดังนี้

2.1 ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 4 สาขาวิชา

2.1.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย

- สาขางานออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

2.1.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

- สาขางานการประกอบอาหาร
- 2.1.3 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
 - สาขางานการจัดการงานคหกรรมเพื่อการโรงแรม
- 2.1.4 สาขาวิชาการจัดการดูแลผู้สูงอายุ
- 2.2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 6 สาขาวิชา
 - 2.2.1 สาขาวิชาการบัญชี
 - 2.2.2 สาขาวิชาการเลขานุการ
 - 2.2.3 สาขาวิชาการตลาด
 - 2.2.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
 - สาขางานธุรกิจดิจิทัล
 - 2.2.5 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (ทวิภาคี)
 - สาขางานธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่
 - สาขางานธุรกิจอาหารและบริการ
 - 2.2.6 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน
- 2.3 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 1 สาขาวิชา
 - 2.3.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - สาขางานนักพัฒนาคอมพิวเตอร์กราฟิก เกมและแอนิเมชัน
- 2.4 ประเภทวิชาศิลปกรรม จำนวน 1 สาขาวิชา
 - 2.4.1 สาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก
- 2.6 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ทวิภาคี)
 - 2.6.1 สาขาวิชาการโรงแรม
 - สาขางานบริการส่วนหน้าโรงแรม
 - สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม
- 3. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต พุทธศักราช 2564
 - 3.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง)

2.6 การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2563

สรุปผลการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

ผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563 สรุปได้ดังนี้

1. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับยอดเยี่ยม เรียงตามลำดับดังนี้

มาตรฐานที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่	1.1
มาตรฐานที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่	2.1
มาตรฐานที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่	2.2
มาตรฐานที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่	2.3
มาตรฐานที่ 2	ตัวบ่งชี้ที่	2.4
มาตรฐานที่ 3	ตัวบ่งชี้ที่	3.1
2. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับดีเลิศ เรียงตามลำดับดังนี้

มาตรฐานที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่	1.3
--------------	--------------	-----
3. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับดี เรียงตามลำดับดังนี้

มาตรฐานที่ 1	ตัวบ่งชี้ที่	1.2
--------------	--------------	-----
4. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้

มาตรฐานที่ 3	ตัวบ่งชี้ที่	3.2
--------------	--------------	-----
5. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับพอใช้ เรียงตามลำดับดังนี้

- ไม่มี -
6. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับต้องปรับปรุง เรียงตามลำดับดังนี้

- ไม่มี -
7. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการได้ในระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน เรียงตามลำดับดังนี้

- ไม่มี -

สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง โดยเทคนิค SWOT ANALYSIS

1. จุดแข็ง Strengths

- 1) ครูมีความรู้ความสามารถ
- 2) นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ
- 3) บุคลากรมีความสามัคคี
- 4) มีห้องเรียนและอุปกรณ์ที่ทันสมัย
- 5) มีเทคโนโลยีการเรียนการสอน

- 6) มีการพัฒนาครูด้าน ICT และคุณธรรม
- 7) มีวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง
- 8) มีการบริการวิชาชีพที่หลากหลาย
- 9) โครงสร้างการบริหารงานชัดเจน
- 10) สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม

2. จุดอ่อน Weaknesses

- 1) ครูมีภาระงานมาก สอนหลายวิชา
- 2) บุคลากรยังไม่พัฒนาวิธีการทำงาน
- 3) บุคลากรบางส่วนขาดประสบการณ์
- 4) สถานที่คับแคบ
- 5) การเชื่อมโยงข้อมูลภายในยังไม่ดี
- 6) กิจกรรมอื่น ๆ บ่อยเกินไป

3. โอกาส Opportunities

- 1) ส่งเสริมรายได้ระหว่างเรียน
- 2) กฎหมายสนับสนุน
- 3) ส่งเสริมภาษาต่างประเทศ
- 4) ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้การสนับสนุน
- 5) สื่อมวลชนให้การสนับสนุน
- 6) ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการ
- 7) รัฐบาลให้ความสำคัญ
- 8) ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

4. อุปสรรค Threats

- 1) คุณภาพนักเรียนแรกเข้าต่ำ
- 2) ผู้ปกครองยังไม่เข้าใจอาชีวศึกษา
- 3) งบประมาณไม่เพียงพอ
- 4) เศรษฐกิจครัวเรือนไม่ดี
- 5) รัฐไม่จัดครุฑแทนอัตราเกษียณ
- 6) ปัญหาครอบครัวนักเรียน หย่าร้าง
- 7) ค่านิยมปริญญาตรี

ที่มา : แผนพัฒนาสถานศึกษา ประจำปี งบประมาณ 2565-2569 วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

บทที่ 3

แผนพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569)

3.1 ชื่อหน่วยงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
Lampang Vocational College

3.2 ปรัชญาวิทยาลัย

"คุณธรรมนำหน้า พัฒนาวิชาชีพ"

(Leading in Ethics and Developing Vocational Skills.)

3.3 อัตลักษณ์ (Identity) : LVC

L = Lustrous Life	ชีวิตใส
V = Virtuous Mind	ใจสว่าง
C = Civilized Life	พลเมืองดี

L : Lustrous life ชีวิตใส

สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะในการคิดและการปฏิบัติ

V : Virtuous Mind ใจสว่าง

เป็นผู้มีความใฝ่ดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ ชยัน มีสัจจะ อดทน อดกลั้น กตัญญูทเวที สุภาพ

C : Civilized life พลเมืองดี

เป็นผู้มีความระลึกในหน้าที่ รักษาคำพูด ทำงานเป็นทีม มีสัมมาคารวะ มีวัฒนธรรม ประชาธิปไตย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม มีความเป็นไทย อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม กล้าทำในสิ่งถูกต้อง

3.4 เอกลักษณ์ (Uniqueness)

“วิชาชีพเด่น”

Good Career Competency

3.5 วิสัยทัศน์ (VISION)

สถานศึกษาแห่งการสร้างโอกาส และความเสมอภาคด้านวิชาชีพ สู่วิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
Institute of Opportunity Creation and professional equality of life in the 12st

3.6 พันธกิจ (Mission)

1. สร้างโอกาสโดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และประกอบอาชีพในโลกยุคใหม่
Build opportunity with knowledge, creativity, technology and innovation for developing vocational skills to increase ability of competition and apply a carrier in the modern world.
2. เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีบรรทัดฐานที่ดีของสังคม
Support the learners hold on a social standards.
3. ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
Promote and enhance the personnel potentiality for professional advancement
4. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาแนวใหม่
Develop efficiency of new academy management
5. ขยายเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ
Expand the cooperation network with all sectors to participate in vocational education management
6. จัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย เพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามชีวิตในโลกยุคใหม่
Provide the safety of education to increase social confidence and prevent life threats in the modern world

3.7 ยุทธศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

ยุทธศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง มี 4 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และประกอบอาชีพในโลกยุคใหม่

กลยุทธ์ที่ 1.1 การพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ส่งเสริมและสนับสนุน

ผู้เรียนให้มีการวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. โครงการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ
3. โครงการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความเป็นเลิศด้านวิชาชีพ
4. โครงการศูนย์บ่มเพาะสร้างผู้ประกอบการใหม่และหารายได้ระหว่างเรียน
5. โครงการการพัฒนางานวิจัย สร้างนวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
6. โครงการโครงการงานวิทยาศาสตร์
7. โครงการพัฒนาห้องเรียนเทคโนโลยีเฉพาะทาง
8. โครงการประชุมวิชาการองค์การนักวิชาชีพฯ การแข่งขันทักษะวิชาชีพ และทักษะวิชาพื้นฐาน
9. โครงการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ระดับ ปวช.
10. โครงการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ระดับ ปวส.
11. โครงการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ระดับ ป.ตรี
12. โครงการศึกษาดูงาน
13. โครงการตัดเย็บชุดสำหรับนายแบบและนางแบบกิตติมศักดิ์ ตัวแทนทูตและสถานกงสุลในงานมหกรรมผ้าไหมไทย ไหมไทยสู่เส้นทางโลก
14. โครงการสัมมนาวิชาชีพ
15. โครงการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงานนักศึกษา
16. โครงการเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ความรู้
17. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตทุกสรรพสิ่ง (IoT : Internet of Things)
18. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้งานอากาศยานไร้คนขับ (Drone) ขั้นความรู้เบื้องต้น
19. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการถ่ายภาพเชิงพาณิชย์

20. โครงการการแข่งขันสุดยอดทักษะสายสัญญาณและเน็ตเวิร์ก
21. โครงการการอบรม เรื่อง การสร้างแบรนด์ธุรกิจในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล
22. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเทคโนโลยีระบบเครือข่ายและการสื่อสาร
23. โครงการจัดนิทรรศการและประเมินผลวิชาโครงการงาน ปวช.3 และ ปวส.2
24. โครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

กลยุทธ์ที่ 1.2 การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

1. โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. โครงการส่งเสริมกิจกรรมองค์การวิชาชีพและชมรมวิชาชีพ
3. โครงการส่งเสริมกิจกรรมจิตอาสา และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
4. โครงการส่งเสริมการนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต
5. โครงการกิจกรรมลูกเสือวิสามัญและนักศึกษาวิชาทหาร
6. โครงการกิจกรรมส่งเสริมทักษะด้านดนตรี สุนทรียภาพและกีฬานันทนาการ
7. โครงการรณรงค์ SEFE SEX
8. โครงการพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา (LVC perfect)
9. โครงการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่
10. โครงการจัดหาคู่มือนักเรียน นักศึกษาใหม่
11. โครงการพิธีไหว้ครู
12. โครงการสืบสานประเพณีวันเข้าพรรษา
13. โครงการวันแม่แห่งชาติ
14. โครงการแข่งขันกีฬาอีสปอร์ต
15. โครงการมหกรรมกีฬาต้านยาเสพติด
16. โครงการวันพ่อแห่งชาติ
17. โครงการประเพณีตานก๋วยสลาก
18. โครงการตั้งธรรมหลวงเวียงละกอน (เทศน์มหาชาติ)
19. โครงการรับใบประกาศนียบัตร

20. โครงการเตรียมความพร้อมของนักเรียน นักศึกษาเข้าประกวดแข่งขันรางวัลระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ
21. โครงการเชิดชูเกียรตินักเรียน นักศึกษาที่สร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
22. โครงการปฐมนิเทศสมาชิกใหม่องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย
23. โครงการเลือกตั้งนายกองค์การนักวิชาชีพฯ และคณะกรรมการดำเนินงานองค์การวิชาชีพฯ
24. โครงการเตรียมความพร้อมรับการประเมินหน่วยงานมาตรฐานดีเด่น องค์การนักวิชาชีพฯ
25. โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาองค์การนักวิชาชีพฯ
26. โครงการสมาชิกดีเด่นภายใต้การนิเทศ
27. โครงการมูทิตาจิต จากใจศิษย์แต่ครูเกษียณ
28. โครงการปณิธานิเทศผู้สำเร็จการศึกษา
29. โครงการติดตาม และประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษา
30. โครงการฝึกอาชีพแก่นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา
31. โครงการลดปัญหาออกกลางคัน และการเยี่ยมบ้าน
32. โครงการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.
33. โครงการประกันอุบัติเหตุนักเรียน นักศึกษา
34. โครงการสมบูรณชนคนพันธุ์ R (P Project)
35. โครงการขับเคลื่อนปลอดภัย สร้างวินัยจราจร
36. โครงการ 1 ตำรวจ 1 โรงเรียน
37. โครงการศิลปะป้องกันตัวเองจากอาชญากรรมและรู้เท่าทันโทษพิษภัยของบุหรี่และยาเสพติด (No Drugs and Self Defense for Gen R)
38. โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์

สมรรถนะ และความก้าวหน้า ทางวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ครู และบุคลากรทางการศึกษา

1. โครงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ของครูและบุคลากร
2. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศของครูและบุคลากร
3. โครงการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของครูและบุคลากร
4. โครงการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา
5. โครงการเชิดชูเกียรติครูและบุคลากรทางการศึกษา
6. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรด้านการบริหารจัดการองค์กรยุคใหม่

กลยุทธ์ที่ 2.2 การส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. โครงการส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพของครูและบุคลากร
2. โครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของครูและบุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาแนวใหม่ โดยใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาแนวใหม่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

1. โครงการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม
2. โครงการพัฒนาภาพลักษณ์ของสถานศึกษา
3. โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ในการบริหารองค์กร
4. โครงการพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
5. โครงการยกระดับสถานศึกษา ให้เป็นศูนย์ทดสอบมาตรฐานวิชาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ
6. โครงการพัฒนาระบบควบคุมภายใน
7. โครงการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพสถานศึกษา
8. โครงการพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้
9. โครงการสถานศึกษาพระราชทาน
10. โครงการงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการในสถานศึกษา

1. โครงการพัฒนาระบบข้อมูลและเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนการสอน
2. โครงการพัฒนาระบบข้อมูลและเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการ
3. โครงการจัดหาครุภัณฑ์และอุปกรณ์การศึกษาด้านเทคโนโลยี
4. โครงการบำรุงรักษาเครือข่ายวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ เพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม

กลยุทธ์ที่ 4.1 การขยายความร่วมมือทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ

1. โครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการ จัดการศึกษาระบบทวิภาคี
2. โครงการความร่วมมือกับสถานศึกษา จัดการศึกษาระบบทวิศึกษา
3. โครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักศึกษาฝึกงานและฝึกประสบการณ์
4. โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและครูกับสถานศึกษาต่างประเทศ
5. โครงการความร่วมมือครูสอนภาษาต่างประเทศกับสถานศึกษาต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ
6. โครงการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
7. โครงการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
8. โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นสำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
9. โครงการแนะแนวการศึกษาด้านวิชาชีพเชิงรุก (แนะแนวสัญญา)
10. โครงการประชุมผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา
11. โครงการสร้างเครือข่ายวิชาการ
12. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตร และแผนการเรียนระหว่างสถานศึกษา ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และสถานประกอบการ

13. โครงการตรวจเยี่ยมและประเมินมาตรฐานการฝึกอาชีพของผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
14. โครงการจัดทำแผนฝึกอาชีพในสถานประกอบการระบบอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

กลยุทธ์ที่ 4.2 การขยายความร่วมมือทุกภาคส่วนในด้านการบริการชุมชน และสังคม

1. โครงการส่งเสริมศักยภาพชมรมผู้ประกอบการและครู และชมรมศิษย์เก่า
2. โครงการความร่วมมือสถานพลังภาคประชาชน
3. โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นสำหรับประชาชน
4. โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center)
5. โครงการตามภารกิจของงาน (Meracle Projects) กิจกรรมสอน 108 อาชีพ
6. โครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร

คณะผู้จัดทำ

1. นางสาวยุภาภรณ์ เทพจันทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
2. ว่าที่ร้อยตรีนครินทร์ สนมฉ่ำ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร
3. นางสาวแพรวพรรณ สิทธิวีระกุล ครูชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
4. นายภักดี ศรีอรุณ ครูชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
5. นายไตรสิทธิ์ สิงห์วิวัฒน์ ครูชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
6. นายชัยวัฒน์ วงศ์โทะ ครูชำนาญการพิเศษ
7. นายพงษ์ศักดิ์ ทองเลียบ ครูชำนาญการพิเศษ
8. นางสาวฉันทนา หอมขจร ครูชำนาญการพิเศษ
9. นายเอกพล ไชยพรหม ครูชำนาญการพิเศษ
10. นางมายูร รัตน์บุรุษ ครูชำนาญการ
11. นายวิชาญ จุดศรี ครูชำนาญการ
12. นางสาวอัยยภรณ์ พันธุ์จินา ครู
13. นางนิตยา หลวงจันทร์ หัวหน้างานวางแผนและงบประมาณ
14. นางสาวเนย์ บุญเฉลิม ครูชำนาญการ
15. นางสาวศิริรัตน์ จันทร์เกลี้ยง เจ้าหน้าที่งานวางแผนและงบประมาณ
16. คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา
17. หัวหน้าแผนกวิชา
18. บุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง